

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen **vasárnap** és **csütörtökön**.

Előfizetési ár:

Negyedévre 2 korona 50 fillér Felévre 5 kor. Egész évre 10 kor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth-utca, Pollák-ház,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyílt-téri közleményeket
a kiadóhivatal

méréselt árjegyzék szerint számít fel.

A zsebek dolga.

Mert példabeszédekkel ütötték el a bölcsök Szentes várost évi 7136 frt új közjövdelemről, hát alkalomszerű, hogy ennek a történetét szintén példabeszéddel kezdjük.

Régi jó magyar példaszó pedig a furcsaság jellemzésére az, hogy: minek ad az isten sarkantyús csizmát annak, aki pengetni nem tudja?

Bizony ez így is van. Minek annak a jog, aki élni nem tud vele, aki nem képes rá, vagy nem akarja felfogni: mi válik javára, mi lesz a hasznára? — Minek annak a kezébe valami hatalmi eszköz, aki a gondolkodásában nem képes addig felemelkedni, hogy tiszta fogalmat alkothasson magának megkülönböztetésére a jónak a rossztól?

Furcsa, ferde helyzetekbe kerülhet az ilyen ember, mely neveléséig addig, amíg közérdeket nem érint, de nyomban elszomorítottá válik, ahogy a közös érdekére is belolyással van, sőt azt egyenesen veszélyezteti, megkárosítja.

Ezek a gondolatok ütöknek elodázhatatlanul az elmémbé, mikor azon gondolkodom, hogy ütötte el a képviselőtestület többsége Szentes várost, a f. hó 5 ki közgyűlésen a fogyasztási és italadó pótléknak már bérlő által megajánlott 7137 frt közjövdelemétől és mekkora megatalkodottsággal károsított meg 81 egyén 6219 adófizető polgárt abban, hogy a községi pótdadóját, a közjövdelemek egyéb természetű fokozásával, lejjebb szállítani lehessen.

Mert Szentesnek 6219 adófizető polgára van, ezek közt pusztán csak földadója által is érdekelt 3860 és bizony-bizony nagy vakmerőség az, hogy 81 egyén egyenesen a kárára törjön, jogaival visszaélvén, 6219 polgártársának, különösen akkor, mikor e kárból még önmagukra se háramlik semmi haszon.

Ugy okoskodtak ezek a képviselő urak, hogy mindegy az, akár ebből, akár amabból a zsebből veszik ki a köztelherisvelés adóját, vagyis — egyre megy, akár közvetlen pótdadóban kell a polgároknak megfizetniük a községi háztartás fedezetére szükséges pénzt, akár pedig közvetett adózással, a fogyasztási adópótlék címén, mert hiszen ezt is, azt is a polgárok zsebéből kell előadni.

Hát ferde okoskodás biz ez a zsebekre fektetett elmélet,

mely a gyakorlatban egészen másképpen néz ki.

Hogy miképpen: azt a közgyűlés színe előtt ékes szavakkal magyarázta meg Cicatricis Lajos dr., akinek érvelése mindenkit meggyőzhetett, aki makacs módon el nem zárkozott az elől, hogy őt meggyőzzék és tapasztalati példákkal mutattam ki magam is, amik ellen egy hang észrevételt se tudott tenni a túlsó tábor.

Amit ők el nem hittek, el fogja bizonyosan majd hinni a nagyközönség, melynek megkárosítására azt a famózus határozatot hozták, különösen, ha egy kis figyelmet szentel annak az itt felsorolandó adatoknak, melyek állításom igaz volta mellett megdönthetetlenül bizonyítanak.

Ime, beszéljenek minden szónál ékebben a csalhatatlan számok.

Szentesnek, mint már fentebb is említettem, 6219 adófizető polgára van, kik közt 3860 a földbirtokos, vagyis az olyan, aki azt a földadót fizeti, melyről a most sarkantyúját éktele nélkül pengetett 81 képviselő minduntalan azt nyögi, hogy annak a terhe már-már elviselhetetlenül nagy.

A polgárok összes egyenes állami adója Szentesen 155.099 frt 15 kr. — amiből az ingatlan tulajdonra, vagyis házra és földre esik 104.155 frt 64 krajcár, a többi adó nemekre pedig 50.943 frt 46 kr. A föld megadóztatásának terhe tehát úgy viszonylik a többi adó nemek összegéhez, mint kétharmad az egyharmadhoz.

A fogyasztási és italadó pótlékért megajánlottak a városnak 7136 frtot, amit ha az összes adók után kirott községi pótdadón megosztunk, éppen 5 százalék pótdadópadást nyerünk az új közvetett adó nem behozásával.

Már most, ezeknek a számadatoknak az ismerete mellett egyszerű és tiszta a helyzet: csak a vak, a megatalkodott nem látja, vagy nem akarja látni, mennyiben károsította meg 81 képviselő az ő földadót fizető 3860 polgártársát.

A számvetés ugyanis azt mutatja, hogy az ingatlan birtok 104.155 frt 69 kr. adójának 5 százaléka 5207 frt 78 krajcár; bizonyos tehát, hogy a fogyasztási és italadó pótlék behozása révén évi 5207 frt 78 krral apadt volna az ingatlan birtok után fizető 3860 polgártársunk pótdadóterhe, míg a többi adó nemekre eső pótdadópadás terhe mindössze is 1928 frt 22 kr. volna. Ha most már számításba vesszük azt, hogy Szentesen legalább is 1000-re tehető

azoknak a családfejtartóknak a száma, akik a köztelherisveléshez egyetlen krajcárral sem járulnak ugyan, ellenben mint különösen jeles pálinkafogyasztók, az italadó pótlék fizetése alól mentességet nem élvezvén, annak egy jelentékeny részét ezúton befizetnék, nyomban megérhető lesz mindenki által, hogy — ha az ingatlan után adózók ugyanily italadó pótlék fizetését számításhoz vesszük is, még mindig mintegy 2600—2800 frtra tehető az az évi kár, melyet a 81 városi képviselő a 3860 földbirtokos társának okozott azzal, hogy a közpénztárt a biztos 7136 frt új jövdelemről elütötte.

De könnyen tehetők ezt, mert a 81 közt mindössze is 17 van olyan, akinek községi pótdadója fölül van a 100 frton és 17 olyan, akinek pótdadója az 50 frtot haladja, — ellenben 47-nek az adója csak a minimális tételek körül jár. Természetes, hogy ez a 47, aki nem nyögi az adóterhet, könnyű lelkiismerettel szavazhatja meg azt, hogy hadd görnyedjen más minél nagyobb adó alatt, csak az övé ne emelkedjék közvetett úton egy krajcárral se.

Hogy milyen volt a szavazás, mely a fogyasztási adópótlék behozása ügyelvetésében történt, még élesebben világítják ezt meg a következő adatok:

A tisztviselőknél kivül, az új közvetett adó nem behozására szavazott 25 képviselő, kik 8265 forint 66 kr. községi pótdadó képviseltek; az adó nem behozása ellen szavazott, 5614 forint 82 kr. pótdadó képviselében, 81 képviselő.

A 81 képviselő közül 17 egyén egymagában 3272 forint 92 kr. pótdadó fizet ma, a többi 64 együttevő csak 2341 forint 91 kr.

Ugye, hogy a gyakorlatban nem olyan tetszetős a zsebek dolga, mint az a domában és nem is olyan mulatságos.

És hogy a zsebek dolga ide lyukadt ki: ahhoz bizony nem sok bölcsesség kellett. — is. —

Március 15. Elhatározott, befejezett dolog: ez évben, az eddigi szokástól eltérően, mely városunk társadalmát izekre tagolta, a polgárság egyeteme együttesen ünnepli meg az 1848-iki dicső szabadságharc évforduló napját, március 15-ét, melyet nem hivatalosan bár, de annál lelkebb hűvé! avatott nemzeti ünneppé a hazafias kegyelet.

A bizottság, mely az egytetemes szép ünnep részleteit megállapította, a végrehajtást egy külön, szűkebb körű állandó bizott-

ságra bízta. Szentes város képviselőtestülete pedig, a f. hó 5-én tartott közgyűlésében szintén egyhangulag határozta el, hogy elől a március 15-ének megünneplésére vonatkozó korábbi határozatától és maga is csatlakozik a szép nemzeti ünnep egyetemes megtartásához. Az együttérzés harmóniáját tehát nem zavarja meg semmi. Az ünnepeken egyik, együtt leszünk mindannyian, pártra, osztályra, felekezetre való különbség nélkül.

És az ünnepség tartására vonatkozó közös megállapodások szellemében intézi most városunk közönségéhez, L a k o s Imre dr. polgármester a következő szót:

FELHÍVÁS

Szentes város közönségéhez!

A március 15-ik napjának, vagy a mint a hazafias szellem elnevezte: a szabadság tavaszának évforduló napját Szentes város hazafias érzelmű közönsége hagyomány szerint minden évben megünnepli, kezdetben csendes ünnepléssel minden testület, társaság, egyesület a saját háza falain belül, később nyilvánosan is, de minden politikai kör és egyéb testület a maga körében.

A március 15-iknek és az azt követő tüneményes időszaknak története a magyar nemzet egyetemese, e fényes történet iránti apáinktól örökölt tisztelet és hála érzelmek a magyar nemzeti társadalom közös kincse és letéteménye; és valamint a nemzeti életünknek, alkotmányunknak alapját képező, évszázadokon keresztül híven ápolta, érelt, sokszor vérkeresztségre vitt, a március 15-én új fényben ragyogó eszmék a nemzet osztatlan tulajdona, illő, hogy azoknak tisztelet és kegyelet művelése szintén osztatlan legyen, és azokat a helyi társadalmak együttesen ünnepljék.

Ily egyetemes, a szentesi társadalom minden tagját elvi, hivatási és foglalkozási különbség nélkül egyesítő ünnepet ünnepelünk a jelen év március 15-én, melyre Szentes város közönségének minden rendű és rangú tagját hazafias üdvözléssel és tisztelettel meghívom, és felkérem, hogy abban nemes érzelmek, tiszta hazafiságának, a szabadságjogok iránti olthatatlan szeretetének, — és a nagy, idők emléke iránti hálás kegyeletének buzgó hangulatával és ilhételével jelenjen meg.

Felkérem különösen is a közönséget, hogy március 15-én házaiban a nemzeti lobogót tűzze ki; fél 11 órakor a Széchényi kertben tartandó ünnepélyen, a napnak jelentőségéhez mért ünneplő öltözetben vegyen részt, és onnan a Kossuth, hazánk nagy fia szobrának megkoszorúzásához vonuljon fel.

A Széchényi kerti ünnepélynek programja:

1. Hymnus, éneklé a szentesi iparos-
ifjak önképzőkörének dalegylete.
2. Megnyitó beszéd. Tartja: Dr. Lakos
Imre polgármester.
3. Emlékbeszéd. Tartja: Dr. Cicatricis
Lajos vármegyei főjegyző.
4. Hazafias dal. Éneklé az iparos-
ifjak önképzőkörének dalegylete.
5. Szavalt. Tartja: Szabolcska Mihály
temesvári evang. ref. lelkész.
6. Záróéneke. Éneklé a szentesi iparos-
ifjak önképzőkörének dalegylete.
7. A Kossuth-szobor megkoszorúzás.

Városi közgyűlés.

— márc. 5. —

Ugynevezett háborgós napja volt a városi képviselőtestületnek a f. hó 5-ik köz-

gyűlése alkalmakor. A kaptár körül rajzának úgy a méhek szorgos mézgyűjtés idején, ahogy a betóduló képviselőkadalom szongott, zibongott a terembe bevonulásokor vagy elhelyezkedésekor. Ugyan mézgyűjtés lesz e itt na, vagy hogy felálljak a békés együttmunkálásnak azt a kicsi mézét is, ami az utóbbi időkben, a közjó érdekében olyan szerencsésen kezdett meggyülemleni a városi közigazgatásnak nevezett kaptárban? — Ezen lüpdünk, bár azok után, amik az I. 48-as ünnepkörben az előző napon tartott pártterkezetlen történekből kiszivárgott, nem nagy reményeségünk volt arra, hogy itt e napon áldásos munkát végezzek a városatyák.

No de: ki tudja? — Talán nem is olyan fekete az ördög, amilyenek festik. Rálesünk, rávárunk: mi lesz, hogy lesz? És aztán ahogy tényleg volt, amilyenek igazából tapasztaltuk, ime leírjuk hát, hogy folyt le ez a március 5-ik közgyűlés.

Előnk: Lakos Imre dr. polgármester megnyitja a gyűlést és erre nyomban felemelkedik Szathmári Pal az idősb, hogy interpelláljon. Nagyon sürgős a dolog, amiben felszólal. Lyukgajják a városnak azt a falat, amelyik a kucpartti Félegyházi-Török-féle hazat támogatja. Hat kié az a fal? Hogy mernek rajta ablaknyílást vágni?

Novobáczky Győző felel erre. Azt mondja, hogy a hazban, ott, ahol rést törnek a falon, városi hivatal van. Azt akarják villogással ellátni, ezért csinálnak oda ablakot. A falon azonban ezzel semmi fel-ségsértés nem esik.

Az interpelláló ebben megnyugszik. Hiszen elvett a köztanácskozás idejéből vagy 10 percet olyan dologért, amit megtud, ha egyenest a hivatalban kéri is a felvilágosítást. Hat hogy az ördögbe is ne nyugodnék meg ezen?

Leül a bajnok, nyomába lép más. Füst Molnár Lajos. Ez azt szeretné tudni, miért van még a téglatelepen égetőmester és miért nem adjak inkább bérbe a földet, amit ez a mester használ ma? Ő is megtudhatta volna a választ, amit erre Novobáczky tanácsnok adott, a hivatalban is. Megtudhatta volna, hogy a téglamester azért kell, mert jle kell bonyolítani a téglázletet és az ezzel járó téglázletet, valamint megtudhatta volna azt is, hogy nem is igaz, mintha az a téglamester csak úgy ingyen kegyelem-ből bírná a kérdéses földet, mert bért fizet érte; — de hat, neki csak is kell 10—15 perc a köztanácskozás idejéből, mert az a virtus, hogy aki képviselő, hát fenéki kizsúrsojja a jogai poharát és interpelláljon.

A harmadik interpelláló Bálint József volt. Az egyetlen, aki odavaló dolgot feszegetett. Azt nevezetesen, hogy Szánthó és Tóth villamvilágítási vállalkozók kiegészítették-e már a biztosítékukat 5000 frtra? A polgármester válaszában azonban, hogy nem egészítették még ki, mert a közgyűlési jegyzőkönyv hiteltelenségétől számítottak a terminust, — ő is megnyugodott és a képviselőtestület végre, a megkönynyebbülés mély sóhajával, rátérhetett a napirendre.

Ennek az elintézésében aztán Lakos polgármester először is felolvastatta Kristó Nagy Antal vármegyei könyvelőnek, a családja nevében is a képviselőtestülethez intézett köszönő levelét, melylyel a néhai édes apja, Kristó Nagy István volt polgármester elhunyt alkalmából kifejezésre jutott képviselői részvétre felel.

Ezután meleghangú beszédben parentálta el a polgármester Götzl Bertalan dr. volt tb. főorvost, akinek érdemeit jegyzőkönyvbe iktatták.

Ezek megtörténtével az adóügyi tanácsnokságra helyettesítették Schleier István számíttat, majd Kristó N. István helyére választották be a gazdasági szakosztályba Varga Bényt, a jogügyibe Burján Lajost és az iskolásokba Zsoldos Ferenc mérnököt.

Aztán jóváhagyták a földi új révház adásvételi szerződését, valamint a város és

Horváth Sándor közt, vasúti remanenciális földre létrejött adásvételi szerződést is és elhatározták, hogy csatlakozva Eger városnak az olasz borok behozatala ellen irányuló fellépéséhez, azonos szellemű feliratot intéznek a kormányhoz. Végeztül, mielőtt a fogyasztási adóptlék fogas kérdésére rátertek volna, elfogadták a jogügyi szakosztály javaslatát, hogy a város — peren kívül — lépjen egységre, kárterítési követelése ügyében Felber István és Réhbeli Szabó Anna volt kompbérlőkkel.

Most került sorra a fogyasztási adóptlék ügye.

A polgármester felolvastatta a miniszteri rendelet, mely a városnak az adószedést jogát megadja, — a háztartási és pénzügyi szakosztályok határozatát, melylyel a tanács ez új javadalom hasznosítására utasított, — a helybeli regálebélőség óvadékkal támogatott kötelező nyilatkozatát, melylyel az adóptlékért évi 7136 ftr bért ajánl fel a városnak, — a 65 képviselő beadványát, melyben azt kéri, hogy a képviselőtestület helyezze hatályon kívül az adóptlék szedésére vonatkozó korábbi határozatát és végül a gazdasági, háztartási, jogügyi és pénzügyi bizottságok együttes javaslatát, mely azt indítványozza, hogy a beadvány mellőzésével, a közgyűlés — korábbi határozata végrehajtását foganatosítsa és az új javadalmat bérbe adja.

Ezek az irások végighallgatása után Bálint József állt szóásra és elmondta ismét a fa — kutyá és a kutyá — fa adomát más változásban, amennyiben most a két zseb szerepelt a kutyá és a fa helyett. Aztán mozdult ujat és meglepő. Azt, hogy ők ez ügyet az első tárgyalás során nem értették meg; azt hitték nevezetesen, hogy az állami togyaszatási és italdoból ajándékoz a miniszter a városoknak bizonyos percentet. Hat biz ők ennek nagyon örülnének. De mert nem így van, hát neki nem kell az az adóptlék.

Cicatricis Lajos dr. érvekben gazdag beszédben igyekezett jobb belátásra és annak megismerésére bírni az ellenkezőket, hogy ez nem új teher, hanem könnyítés az eddiginagyterheken, mert az igazságosabb adómegosztás elvénél fogva olyanokat von be a teherviselésbe, akik eddig soha semmivel a közöltséghez nem járultak.

Beszélhetett az elvakultaknak. Nem akartak azokat meggyőzteni, csak vakon érvényt szerezni a párt határozatuknak.

Szánthó Dániel ki is jelentette, hogy hibája minden: ők nem hisznek senkinek semmit. Ugyanolyan nagy elvi alapon szónokolt hozzá a kérdéshez a többi társa is.

Hibája mutatta ki aztán Bánfalvi Lajos, hogy milyen nagy tévedésben vannak és mennyire nem ismerik az ügyet, melyet ellencenek; hibája bizonyította be megdöntélen számszerű adatokkal, hogy milyen kevéssé válik be ennél a kérdésnél a két zseb meseje; hibája volt az is, hogy Sós Ferenc beismerte, miszerint belátja, hogy a közjavára válik az illetéktlék szedése és Lakos polgármester is haszntalan iparkodott jobb belátásra bírni az ekkor már zajongó, fészkelődő tömegeket, — nem ért az mind semmit: szavaztak névszerint és a többség felfüggesztette a korábbi határozat végrehajtását.

Közben kemény szavak is röpködtek ide-oda, szóval — szomorú bár, de igaz, tisztára anárhikus képe volt a gyűlésteremnek.

A határozat meghirdetése után a statutum tárgyalására került volna a sor. Ekkor azonban már dél volt és Bánfalvi indítványára — Varga Bény és néhány társa ellenzése dacára, ez alkalommal is levetették ezt az ügyet a napirendről.

Amivel aztán ez az áldatlan munkát végzett közgyűlés véget is ért.

Ujdonságok

Szentes, 1900. március 8.

— **A megyei dotáció emelése.** Több vármegye felirata alapján a belügyminiszter országos értekezleten emelte a vármegyék állami dotációját, és erről természetesen vármegyénk közönségét is értesítette. A miniszteri leirat hangsúlyozza, hogy a megélhetési viszonyok mind súlyosabbra változása és a fejlettebb kor követelése nagyobb igényt teremt indokolta ezt a dotáció-emelést és egyben arról értesíti a vármegyét, hogy Csongrád megye tisztú, kezelő- és szolgásmélyzete t r s z f i z e t é s é n e k emelésére; már az ez évi költségvetése keretében 9560 koronát irányzott elő; egyben felhívja a megye közönségét, hogy ezen fizetéstöbbletnek mily módon való megosztása iránt a tervezetét mielőbb terjessze fel.

— **Jól megjegyezték, adjózték.** A közigazgatási bíróság legújabbán igen érdekes határozatot hozott, mely lényegesen betölyöskölja az adófelszámolási eljárást. Eddig az volt a gyakorlat, hogy az adókövetési bizottságnak határozata ellen csak írásbeli felszámolást lehetett beadni, illetőleg csak olyat vettek figyelembe. A leggyakoribb eset az, hogy a fél az adókövető bizottság előtt előadja kifogásait az adótétel ellen és ha ezeket nem veszik figyelembe, kijelenti, hogy felebbez; a felebbezést azonban utóbb nem adja be írásban. A felszámolási bizottság az ilyen szóbeli felszámolást nem szokta tárgyalni. Ezidén, egy hasonló esetben fölmerült panasza kimondta a közigazgatási bíróság, hogy a bizottság a szóbeli felszámolásokat, az adókövető bizottságok jegyzőkönyveire alapján tartozik tárgyalni, ha a fél el is mulasztja az írásbeli felszámolási beadását. Ez az elvi jelentőségű ítélet mindenesetre nagy befolyással lesz az adófelszámolási bizottság ezután munkálataira. Jól megjegyezze tehát e döntést az adófelszámolási bizottság; de jól megjegyezzék ezt az adófizető polgárok is.

— **Ipartestületi választás.** Az iparosok szokatlan nagy érdeklődése mellett tolyt le f. hó 6-án az ipartestületi elnök, s az előjáróság megválasztása. A régi elnök Simon Eduarddal szemben az iparosok egy része id. s. z. t. m. á. r. i. Palt jelölte az elnöki tisztégre, s a beadott 437 szavazat közül 73 többséggel, az az 222 szavazattal újjól Simon Eduárd választatott elnöké. A 70 tagból álló előjáróságban szintén nagyobb részt a régi emberek maradtak benne. Mint értesülünk, a megejtett választást a s. z. t. m. á. r. i. jelöltiségehez csatlakozott iparosok, egyes alakhi hibák miatt, felbbezéssel szándékoznak megtámadni.

— **A vármegyei közkórház építési terveivel** sehogy se tudnak fent, a belügyminiszteriumban dülőre jutni. Legutóbb, hogy Cs. t. ó. Zsigmond dr. alispán fent járt Budapesten a miniszteriumnál, azt az ígéretet kapta, hogy a jóváhagyott tervek rövid időn leküldik. Azóta 2 hét telt el és íme most a jóváhagyás helyett újabb leirat jön a miniszteriumtól, melyben arról van szó, hogy ismét módosítani kell valamelyest a terveket. Hogy ez ne vegyen ismét hosszabb időt igénybe és nagyon ki ne tolassék az időpont, melyben a közkórház építését is megkezdhessek, a f. hó 12-én Cs. t. ó. d. c. s. c. s. műépítész, a tervezet készítője és Póllák Sándor dr. vármegyei főorvos személyesen utaznak fel Budapestre, a szükséges módosításokat ott eszközölni a terveken.

— **Szabolcska Mihály Szentesre jön.**

Nem véglegesen ugyan, mert hiszen itt nincs üresedés, de Szabolcska Mihály ref. lelkész, a kiváló költő, néhány nap múlva mégis Szentesre jön, hogy örömmel látott kedves vendége legyen a városnak. Jön abból az alkalomból, hogy velünk együtt ünnepelje meg március 15-nek nemzeti ünnepét, mint a tervezett nagy egyetemes ünnep egyik kiváló szereplője. Ugy volt ugyanis, hogy az ünnepre rendező bizottság Futó Zoltán ref. lelkéset kérte fel az ünnepi költemény elszavalására. A tervezett lelkész azonban kijelentette, hogy ő nem poétaember, az meg nem neki való vállalkozás már, hogy másnak a költeményét elszavalja. Igérte e helyett, hogy alkalmi költemény írására és elszavalására, maga helyett Szabolcska Mihályt, a temesváriak ref. költő-papját kéri fel, amit a bizottság örömmel vett tudomásul. Futó Zoltán szavának állott, Szabolcska meg már tudatta is, hogy örömmel jön hozzánk. S így esik, hogy a kiváló költőt f. hó 14-én már a körünkben fogjuk üdvözölni, mint szives örömmel látott kedves vendéget.

— **A nevelt fiú büne.** Nagy panaszal állított be márc 3-án Cseh József né a rkaptánysághoz. Azt panaszolta, hogy nevelt fia Deák Imre, kit már 6 éve magához tart, aznap reggel az almárium tetefjén lévő pénztárcából 140 koronát ellopott, és azzal eltűnt. A rendőrség a rögtön megejtett nyomozás alapján még aznap kézrekerítette a fiút, ki anyjánál tartózkodott, és vele együtt megkevert, minden hiány nélkül a 140 korona is, mit szintén a fiú édes anyja adott át a rendőrségnek. A fiú tetéttázzal mentette, hogy mikor őt Cseh József magához vette, megígérte neki, hogy a teljesített munkáért évenként 20 koronát fog fizetni. Minthogy azonban ezt a pénzt sohasem kapta meg, ő csak a már 7-ik éve teljesített szolgálataiért járó összeget vette magához, s hogy lopni nem akart, bizonyítja az a körülmény is, hogy a pénz erszényben lévő többi pénzt érintetlenül hagyta. A kapitányság, miután panaszos a vádlott megbüntetését nem kívánta, a további eljárás beszüntette, a fiút pedig keresetével polgári perútra utasította.

— **Élőképek.** Igen érdekes estélyt készűl rendezni közelebb az a műkedvelő társaság, mely a színházmegnyitáskor és azóta is néhány kellemes, szórakoztató estét nyújtott már — mondhatni művészi színvonalon álló játékkal, a közönség. Arról van szó, hogy ezúttal nem szindarabot adnak elő, hanem élőképeket mutatnak be, a helybeli három jótékony nőegylet javára. A rendezőbizottság e végből már megalakult és a részben határozott is, hogy az estélyt husvét másnapján tartják meg a színházteremben és hogy a legközelebbi napokban már felkérjük a hölgyeket is az élőképek bemutatásában való részvételre. Hogy ez a felkérés milyen eredménnyel jár majd: erről a rendezőség a jövő keddi értekezletén vet majd magával számot és ugyanakkor megállapítják az estély műsorát is. Annnyit már most elárulhatunk a készűlő műsorról, hogy az rendkívül érdekes és változatos lesz, sőt olyan új dolgot is fog tartalmazni, ami kellemesen lép majd meg a közönséget.

— **Építőmesterek figyelmébe.** Szegvár község, 2765 ft 84 kr. költségvetés keretében egy ártyú közfürdőt akar építeni, melyet már a nyár folyamán használatába kíván bocsátani a közönségnek. Az építést, zárt ajánlati verseny és így vállalat útján óhajtja a község biztosítani, mely célból április 2-án lejáró határidővel, mely nap délelőtt 10 órakor a zárt ajánlatokat felbontják, zárt ajánlati versenytárgyalást hirdet most az előjáróság. Az érdeklődő iparosok; az erre vonatkozó közelebbi feltételeket lapunk mai számának hírdetési rovatában találják.

— **Enyedy Lukács Kisteleken.** Enyedy Lukács miniszteri tanácsos, a tápéi kerület országgyűlési képviselője e hó 14-én Kistelekre érkezik, az ottani választók lelkes hívására, hogy a gazdasági körben együtt ünnepelje március idusának évfordulóját az általa annyira nagyrabecsült polgárság körében. Kistelek község szeretett képviselőjét ez alkalommal szép ünnepséggel készűl fogadni, hogy külsőleg is bizonyítsa tántoríthatlan ragaszkodását a kiváló politikai talentumú férű iránt, ki kerülete érdekében mindenkor sorompóba lépett, amellet, hogy az országos ügyek intézéséből is bőségesen kivette részét. Enyedy Lukács tiszteletére a tápéi kerületből többen Kistelekre mennek ez alkalomból.

— **Fegyelmi vizsgálat egy tanítónó ellen.** Egy tanítónó ellen kényszerűlt most elrendelni a fegyelmi vizsgálatot vármegyénk tanfelügyelője: Terghin Gyula dr. Az eset az, hogy Harrach Róza tanítónót, aki egy erdélyi községben, Gyaláron lakik, a közoktatásügyi miniszter vármegyénkbe, Tömörkényre helyezte át több hét előtt, az ottani állami népskolához, — a tanítónó azonban vonakodik új állását elfoglalni. Több ízben felszólította már őt erre a tanfelügyelőség, de minthogy ennek dacára mindmostanig nem jelentkezett állása elfoglalására: most végre megindították ellene a fegyelmi vizsgálatot.

— **A falurossza.** Vasárnap este tartották meg a Sziget h y n é t által betanított műkedvelők szini előadásukat, előadva Tóth Ede »Falurossza« népszínművét s dicséretére a közönség pártfogásának, olyan há előtt, minőt bizony sok direktor megirigyelhetne tőlük, mert a túl magas kiadás mellett is, 34 ft jutott, a jótékonyéknak a jövedelemből. A szereplők közül természetesen első sorban Sziget h y n é t (Finum Rózi) kell kiemelnünk, ki mint hivatatos színésznő felülmelkedett a dilettáns művészek kísérletezésén. Játéka temperamentumos, hangja bár kis kaliberű, elég kellemes és fülbemázó. Mellette, mint műkedvelők: elismerést érdemelnek, Sulcz Róza kisasszony, (Feledi Boris), ki eléggé nehéz szerepét annyi érzéssel és természetességgel játszta meg, hogy méltóan rászolgált arra a tapsvihara, mellyel a harmadik felvonásbeli nagy jelenésénél, mikor Gőndör Sandornak szerelmét bevallja, nyílt színen jutalmazták. Jordán Sándor (Gőndör Sándor) szép baritonjával szintén többször tapsra ragadta a közönséget, míg Földvári Imre (Gonosz Pista) olyan józú humorral alakította a vén alattomos, sunyi baktert, hogy az hivatatos színészek is becsületére vált volna. Kis Teruska a Gonosz népi szerepében szintén sikerült alakítást mutatott be. Kedves jelenség volt Bag Annuska a Bák t k i Tercsi szerepében, ellenben Szeghi Pálnak (Feledi Lajos) egész jóakarattal ajánljuk, hogy jövőben az ilyen kísérletezéssel hagyjon fel, mert számára e téren nem termett, s nem is terem babér. Előadás után csaknem az egész község együtt maradt, s a reggelig tartó táncban, melyhez a színház terem ezúttal kicsinynek bizonyult, fesz-telen jó kedvvel, vígan mulatozott.

— **Illuminált állapotban.** Mint mondani szokták: szeszés, — vagyis magyarabbul szeszélyes állapotban — az ember rózsaszínből látja a világot, a mikor feledi minden bűját, baját s a mámor pillanatnyi gyönyörében még a legnagyobb ellenségének is megtud bocsátani. V a t a i Béla sűtemény elárúsító pedig részeg állapotában még a jóakaróit is ellenségeknek nézte, s mikor az utcáról, hol részegen fekdűt, két rendőr a közeli kórosmába akarta vitni, rablót, gyilkost kiabált, kik megakarják pénztől, sőt életétől is fosztani. Csak nagy nehezen lehetett az elázott pékkel megértetni, hogy épp azért akarják az utcáról bevinni, hogy valami szűfelműs tolvaj ki ne zsebelhesse. Mikor azután nagy nehezen becípelték a Párdi Balint I. t. 590. sz.

háiban lévő korcsmájába, a rendőrök a magával tethetetlen embernél 12 korona 55 fillért találtak, mit el is vettek tőle, s a gazdájának, — Schwartz Mór péknek — való kiszolgáltatás végett a rendőr kapitánynak átadták.

— **Megismételt előadás.** A vasárnapi műkedvelői előadás sikere arra indította az azt előadó műkedvelői társaságot, hogy az előadott „Falurossza” népszimfóniát a jövő Vasárnapon, a multikori szereposztással, közkívánatra — megismételjék. Mely vállalkozás tekintettel arra, hogy csekély kivétellel mindanyian s keresen mefeleltek feladatuknak, — remélhetőleg ezúttal is a multikorihoz hasonló sikert fog elérni, mit a derék műkedvelők méltán meg is érdemelnek.

— **Magának sértés.** Nagyon felháborította Gáspár Mihály kiscéri magyart, hogy Óz és József korcsmáros a nála zölogban hagyott favillára, többet az elfogyasztott pálinkánál-már hitelezni nem akart, s e feletti gerjedelmében, — egy a lakásáról előhozott dorogal beüzta a korcsma üveg ajtaján. Sőt ha idejekorán meg nem fékezik, hősködésének ki tudja hány ártaiban üvegajtót s ablak esik áldozatul. A bepálinkázott magyart azonban idejekorán lefűlelték, s így ha kárt nem sokat tett is, a bíróság előtt fog majd számot adni fene nagy gerjedelmében elkövetett virtuskodásáról.

— **Baleset.** F. hó 5-én ifj. Pollák Sándor orvos kocsjára a Kossuth utcán, véletlenségből egy leányt — Csónka Annát-elűtött, s a kocsi kerekére a lány combjában keresztült menve, arról a bőrt lehorzsolta. A sérült cseledeleányt kocsin vitték haza özv. Csérghő Sándornéhoz, ahol szolgálatban van s ott most orvosi ápolásban részesül. Sérülése legkevésbé sem veszélyes, s így a pusztá véletlenségből előállott balesetnek semmi komolyabb következményétől sem lehet tartani.

„Henneberg-selyem“

— csak akkor valódi, ha közvetlen tőlem rendeltek — fekete, fehér s színes, 45 krtól 14 ft 6 kg-ig méterenként. Mindenképen postában és vámenlessen, házhoz szállítva! Mintak postafordultával küldetnek. **Henneberg G., selyemgyáros** (cs. és kir. udvari-szállító) Zürichben.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: **Dr. MATEFFY FERENC**
Társ-szerkesztő: **BANFALVI LAJOS.**

327/1900. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbírósg 1900. évi V. 139. számú végzése következtében Soós Pál ügyvéd által képviselt **Keinler s Kristianusz** javára **Czukerman Bernát** szentesi lakos ellen 378 kor. 8 fill. s jár. erejéig 1900. évi február hó 16-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1324 koronára becsült következő ingóságok, u. m. készírti s női ruhaneműek nyilvános árverésen eladhatók.

Mely árverésnek a szentesi kir. járásbírósg 1900. évi V. 139. számú végzése folytán 378 kor. tőkekövetelés, ennek 1899. évi december hó 31. napjától járó 6 százalékos kamatai, 1/2% váltó díj és eddig összesen 99 kor. 80 fillérből bíróilag már megállapított költségek erejéig Szentesen, végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközésére 1900. évi március 19-én d. e. 10 órája határidőül kitéveik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szentesen, 1900. évi március hó 4. napján.

Végh Sándor, kir. bír. végreh.

6276. szám 734. szám.

F. M. IV/2. Ép. h. 1900.

TELEPESHÁZAK faanyagának szállítása.

Az apatinvidéki telepítvényen a f. évben felépítendő hetvenöt telepházhoz szükséges összes faanyagok, u. m. gerendák, deszkák, pallók és lécek szállításának vállalataiban leendő biztosítása céljából folyó évi március hó 20-án délelőtt 11 órakor a zombori m. kir. államépítészeti hivatalnál zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Az ajánlati összeg 5%-nyi bánatpénznek letételét igazoló adóhivatali nyugtával felszerelt írásbeli ajánlatok a kitűzött ideig a nevezett államépítészeti hivatalnál nyújthatók be, ahol a szóban forgó szállításra vonatkozó feltételek a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők és az ajánlati költségvetési minták az egységárra és a pénzüsszegegre vonatkozó rovatok kitöltése végett díjtalanul átvehetőek.

A kitűzött időn túl érkező vagy kéllően fel nem szerelt ajánlatok, valamint távirati ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Budapest, 1900. évi febr. hó 23. án.

M. kir. földmívelésügyi miniszter.

689.

1900.

Hirdetés.

Szegvár községe 2765 forint 34 kr. költségvetésileg előirányzott összeggel egy artézi fűrdőt akarván építtetni, hivatnak a vállalkozni óhajtok, hogy erre vonatkozó zárt ajánlataikat az előirányzott 2765 ft 10% jának megfelelő bánatpénzzel együtt f. évi március hó 26-ig Szegvár község előjáróságánál annyival is inkább adják be, mert a később beadott ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak. Az ajánlatok április hó 2-án délelőtt 10 órakor fognak Szegvár község köznánánál felbontatni. A költségvetési előirányzat és az épület tervrajza a közírogatási jegyzői irodában, a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Ezenkívül, miután a fűrdő helye időközileg megváltoztatott, — a fűrdő vízenek az artézi kútól a mostani helyig leendő elvezetésére szolgáló vízcsatorna kitépítésére külön pótajánlat adandó be.

3—1

Szegvárotról, 1900. évi márc. hó 4. én.

Bécsi,

Berkecz József,

jegyző.

bíró.

834. tk. 1900.

Árverési hird. kivonat.

A szentesi kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Szentesi Központi Takarékpénztár részv. társaság végrehajtatonak özv. **Dónáth Istvánné** végrehajtást szenvedett elleni 100 ft tőce követelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében, az árverési feltételeknek eljett nem tett ifj. **Dónáth Istvánné** bánatpénzének elvesztése mellett az ő karára es vesztélyére, — a szentesi kir. járásbírósg területén lévő, Szentes városban fekvő, és a szentesi 1289. sztjkvben, A. f. 1694. hrsz. alatt foglalt, 248 nyszög beltelekre és azon levő ház és tartozékaira 1160 ftban ezennel megállapított kikialtási ár-

ban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi márc. hó 30-ik napján d. e. 9 óráko : ezen telekkönyvi hatóság épületében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladhatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékat, vagyis 116 ftrot készpénzben, vagy ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény átiszolgáltatni.

Kelt Szentesen, a kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságánál 1900. február hó 20.

KATKICS, kir. albiró.

A szentesi keresk. részv. társaság felszámolásban bej. cég folyó 1900. évi március hó 12-én a szentesi kir. közjegyzői hivatalban nyilvános árverésen eladatra meg künlvő követeléseit és egyéb értékeit. — Az árverés d. e. 10 órakor kezdődik és a vételár készpénzben nyomban lefizetendő.

A feladalmó bizottság.

Haszonbéri hirdetés.

Gróf Karolyi Sándor úr Ö Nagyméltósága Terehalmi birtokából 128⁸⁶⁶/₁₁₀₀ hold szántó, melyből 52¹¹⁸⁶/₁₁₀₀ hold öszi búzával betevetve van, 471⁵⁵⁵/₁₁₀₀ hold rét-legelő, összes majori épületekkel és ugyanott egy különálló 400 holdas kaszáló-legelő rét, f. évi ápril 1-től több évre:

István-hegyesi birtokából pedig, 1428 hold rét, legelő, f. évi április 1-től szeptember 30-ig, kaszáló és legelőül leendő használatra bérbeadó.

Bővebb felvilágosítást ad ez ügyben

Péczely Béla,

uradalmi ispán.

Lakik: Kis-Királysgon u. p. Bekés-Bánfalva.

332

1900. végreh. sz. Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbírósg 1899. évi II. 453.3. számú végzése következtében Dr. Polacek Albert ügyvéd által képviselt **Kalmár István** szentesi lakos javára **Tanczic József, Gönci Sándor, Sarkadi Nagy Sándor** s többek ellen 2800 kor. s jár. erejéig 1899. évi október hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 3910 kor. becsület **Gönci Sándor, Sarkadi Nagy Sándor** s **Sarkadi Nagy Zsigmond** tulajdonát képező gyorsajtó s **Sarkadi Nagy Sándornál** összeírt lovak s sertésekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladhatók.

Mely árverésnek a szentesi kir. bíróság 1899-ik évi V. 963.4. számú végzése folytán 2800 kor. tőkekövetelés, ennek 1899. évi május hó 18-ik napjától járó 5% kamatai, egyharmad százalékos váltó díj és eddig összesen 246 korona 54 fillérből bíróilag már megállapított költségek erejéig a gyorsajtóra Szentesen, 1900. március 9. d. e. 10 órája, a lovak s sertésekre **Kistőkér** **Sarkadi Nagy Sándor** 98. a szentesi lakásán leendő eszközésére 1900. évi március hó 9-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitéveik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szentesen, 1900. évi febr. hó 24. napján.

VEGH SÁNDOR,

kir. bírósági végreh.